Година VII. 1911 № 1–42 Варна, 9 Януарий 1911 г. Брой 1.

Общинска Библиотека тукъ

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВѢСТНИКЪ. 57

Абонаментъ за година 8 лева за 6 мѣсеца 4 лева. Инв. 7199 Редакторъ-стопанинъ: Стефанъ Из. Петковъ. XVII, 283 Неплатени писма не се приематъ. Ржкописи не се връщатъ.

Такса за публикациитѣ на 1 стр. по 40 ст., на 2 и 3 стр. по 50 ст., на 4 стр. по 30 ст. на кв. с. м. Приставски и хазнови обявления за 1 пжть 5 ст. за 2 пжти 8 ст. на дума.

Г-ца Иванка Радева

ХИРУРГЪ-ЗЖБОЛѢКАРЬ

Дипломирана отъ медицинския факултетъ при университета въ гр. Nancy (Франция)

се установява на частна зжболѣкарска практика въ гр. Варна ул. „Войнишка“ № 6.

Д-ръ Ст. Т. Поповъ

Специалистъ по акушерството, гинекологията и пикочнитѣ органи отъ Парижкия и Виенски университети

награденъ съ Монпелиенската Университетска премия „BOUISSON“

се завърна отъ странство въ Варна и лѣкува **сифилиса** съ новото — **Ерликовото „606“** лѣкарство.

Хотелъ „Орелъ“ — Варна.

Миналогодишния новопостроенъ хигиеиченъ и икономиченъ хотелъ „**Орелъ**“, находящъ се въ центра на града, ул. „Царибродска“, близо до гарата и пристанището, е наново мобилиранъ съ всички принадлежности. Въ хотела има и прѣвъзходна гостилница-ресторантъ. Прислуга акуратна и голѣма отслужливость отъ страна на съдържателитѣ.

Борисъ Д. Поповъ

Адвокатъ — Варна

Съобщавамъ, че отъ 1 октомври т. г. окончателно се раздѣлихъ съ съдружника си Добришкия адвокатъ **Тодоръ В. Тошевъ**, като за винаги оставамъ да упражнявамъ адвокатската си професия въ гр. Варна съ писалище близо до окржжния сждъ.

Съ почитъ: **Б. Д. Поповъ.**

Д-ство „Рѣшителность“

ВЪ ВАРНА

Има фабрика за работение на модерни мобели, врати, прозорци и всѣкакъвъ видъ столарски издѣлия.

Има складъ на готови **мобели** въ дюгеня на Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“, близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поржчки.

Работа солидна и изящно хубава.

НОВЪ РЕСТОРАНТЪ

подъ хотелъ „Прѣславъ“.

Стефанъ Ивановъ извѣстенъ по своята трудолюбивость и енергичность, отъ 1 Декември отвори добрѣ мобилирана гостилница-ресторантъ. Всѣки който посѣти ресторанта ще остане доволенъ отъ храната и натуралнитѣ напитки.

БАЛКАНСКА БАНКА

(BANQUE BALKANIQUE)

Акционерно дружество. Капиталъ **шесть милиона** лв. златни напълно внесенъ. Централа въ СОФИЯ, клонове въ Бургасъ, Пловдивъ, Русе и Варна агентури въ Балчикъ, Плѣвенъ и Видинъ.

Кореспонденти въ всичкитѣ по-главни градове въ България и странство.

Извършва всѣкакви банкови операции, като:

Аванси срѣщу цѣнни книжа и стоки, търговски щонтъ, покупка и продажба на мѣстни и чуждестранни цѣнни книжа; чекове, кредитни писма и пр. Даване гаранция за търгове и пр.

ПРИЕМА ВЛОГОВЕ

Безсрочни . . . . . 4% годишна лихва

Съ срокъ най малко 6 мѣсеца съ . . . . 4½% годишна лихва.

Влогове по-голѣми отъ 10,000 лева по особени споразумѣния. Банката има постоянно въ депозитъ различни мѣстни цѣнни книжа които може да прѣдава веднага въ всѣко желаемо количество

Прѣпоржчватъ особено своятъ новооткритъ отдѣль за купуване и продаване зърнени храни на комисиона.

Тѣхното приемане и манипулиране се извършва съ най-голѣмо внимание. За прѣдаденитѣ и храни на консигнация Банката дава авансъ при най-изгодни цѣни.

Чистита новата година!

Човѣкъ, тържествувайки, разгласява побѣда!..

Отъ началото на сжществуването си човѣкъ се отдаде на тежка борба съ природата. Бидейки слабъ тогава и неразуменъ, човѣкъ съ голѣмъ трудъ защити живота си за животъ и, като видѣ прѣвъзходството на природните сили, само се защищаваше, докъ тамѣ отблъсвайки ударитѣ на грознитѣ стихии.

Минаха вѣкове въ тая неравна борба... Прѣзъ това врѣме човѣкъ, отъ първобитенъ, стана висше сжщество на земята; едничъкъ отпрѣди, той намѣри мощни съюзници въ образа на всемогжщия умъ и жизнения опитъ и, съ помощьта имъ, отъ пасивна защита прѣмина къмъ рѣшително, жестоко състезание съ противницитѣ си... Изминаха се цѣли столѣтия, принесоха се неизчислими жертви но силниятъ съ духъ, съ не съкрушима воля човѣкъ все отиваше напрѣдъ — и полето на битката си оставаше слѣдъ него.

Високо издигайки знамето на науката, човѣкъ гордо гледаше на плодоветѣ отъ побѣдитѣ си и, като се обръща къмъ природата, казваше:

— Азъ побѣдихъ!.. Азъ вдъхнахъ животъ въ твоитѣ мъртви пустини, като създадохъ въ тѣхъ дивенъ миръ на разума и хубостьта Прѣдъ тебе не се намира прѣдишното безпомощно сжщество, на властенъ царь на земята! Повдигналъ съмъ се винаги напрѣдъ въ пжтя на научнитѣ изслѣдвания — и нѣма сила, която би могла да спрѣ моето побѣдно шествие!.

Азъ открихъ много отъ съкровенитѣ твои тайни и постигамъ онова, което отпрѣди бѣше само недостижима мечта; нѣкогашната фантазия сега стана дѣйствителность! Азъ покорихъ силитѣ ти, като ги накарахъ да ми служатъ! Азъ направихъ чудо — отъ ржцѣтѣ на неумолимата смъртъ азъ често изтръгвамъ нейнитѣ безсмислени жертви! Азъ съмъ побѣдитель и царството ти за напрѣдъ става мое.

И природата безмълвно се поклони прѣдъ човѣка.

— Кой може да излѣзе на срѣща ми?! — извика той, като освѣти грамадного пространство съ ясната свѣтлина на знанието.

Отъ тъмнината се появиха мрачни сѣнки..... мирова скърбь, модски страдания, сиромашия, кървави сълзи и много други, които доближиха до човѣка и го заобиколиха

Ний дойдохме отново да се примѣримъ съ тебе, прѣдизвикателно му отговориха тѣ. Погледни ни; ний сме стари, колкото свѣта и никой на тоя свѣтъ не може да ни надвие, да ни побѣди. Припомни си, какъ ти самъ често пжти, въ изнемощение, отстжпваше прѣдъ насъ!. Както и отпрѣди, ний сме навредъ между хората, като тровимъ живота имъ, изсушаваме мозъка имъ и убиваме мисълта имъ; ний пропъждаме сънътъ отъ тѣхъ, побѣляваме главитѣ имъ прѣди врѣме и отнемаме разсждъка имъ!. Гдѣто и да се явимъ ний — тамъ се явяватъ стенания и ридания. Ний сме причината на ония безчисленi самоубийства, които погребватъ живота на много млади, едвамъ цъвнали сжщества!. Ти се хвалишъ че си подчинилъ силитѣ на природата, наричашъ се едничакъ владиката на земята, — но по-напрѣдъ опитай се още единъ пжть да ни изгонишъ отъ срѣдата на твоитѣ братя, които безъ край падатъ отъ нашитѣ силни удари! Уничтожи ни — да не бждемъ вѣчни, неизмѣнни, всесилни!..

— Ще излѣза на срѣща ви, — спокойно отговори човѣкъ. Наредъ съ знамето на науката величествено се развви светата хоругва на человѣколюбието; отново се сблъснаха вѣковнитѣ противници, захвана се нова, безконечна борба. . . . . .

Чистита новата година!

Още една крачка въ областьта на мировата култура, на всестраното развитие на човѣчеството.

РВ279

Още една година се изгуби въ вѣчността, носейки ни новъ редъ научни побѣди на човѣка гений.

И, заедно съ това, като оставя тежкото възпоменание за неизбродимитѣ самоизтребления и други ужаси на живота..

Още една нова година срѣщаме съ свѣтли надежди за по-нататъшнитѣ успѣхи на науката, съ дълбока вѣра въ нейното бждаще, признателни на нейнитѣ носители.

И съ предчинната тревога о чакванки и други вече страшни, спжтници, които вървятъ несъмнено да я придружаватъ...

Както отпрѣди, съ широка вълна, ще разлѣятъ между хората страдания и сълзи, сиромашия и гладъ, душевни и тѣлесни мжчения, отчаяния и смъртъ!

Какво бѣше вчера, както е било прѣди много години!

Както отпрѣди, тъй и сега „силнитѣ“ хора ще излѣзнатъ на борба съ тоя сонмъ мирови злини, като проповѣдватъ любовъ къмъ страждущитѣ, внасятъ свѣтлина и радость въ мрачния животъ на всички „унижени и оскърбени“.

И нима пакъ, както отпрѣди, мнозинството ще си останатъ хора на интереса, който убива чувствата, осамотени, заинтересувани само отъ себе си?

Не!

Нека затупти горещото, добро сърдце, изтинало въ хладното осамотяване! Да простремъ, братя, ржцѣтѣ си на своя приятел — човѣкъ, измжченъ отъ житейскитѣ незгоди! Да се обърнемъ къмъ него съ проста искрена дума за топло участие и любовь, като станемъ причина да [illegible]

тието не може да дойде при насъ отъ нѣкждѣ си, защото, както извѣстно, то е въ насъ самит

Чистита ви нова година, ч татели.

Прѣведе: *Б. Р.*

Акцията на желѣзничаритѣ и Михаилъ Такевъ.

Главния мотивъ на общественитѣ борби е недоволството отъ условията на живота. Знайно е, че недоволство се проявява най-много тамъ, кждѣто сж и най-много онеправданията, които винаги умишлено е вършатъ въ полза на една привилигирована обществена класа. Погледнато исторически на развитието и оформяването обществанитѣ нужди, ний дохождаме до признаването на дѣление интереситѣ въ дадено бщество въ два главни отдѣла. Тия два отдѣла иматъ своитѣ изразители, както въ теоретическо, така и въ практическо отношение. Всѣко общество, особенно едно доста напрѣднало културно общество, води отчаяна борба за запазване положението си. Единия отъ тѣзи общественни отдѣла или категории въ схжденията си, които опрѣдѣлятъ неговата идея и понятие за правда и основание въ борбитѣ е оня отдѣлъ, въ който съвпадатъ всички привилигировани членове на обществото. Тукъ влизатъ: господаритѣ, които разполагатъ съ собственость, съ капитали, съ наука, съ изкуство и пр. Изразитель и закрилникъ на интереситѣ на тоя обществень отдѣлъ (класъ) се явява държавата, която винаги умѣло и добросъвѣстно си играе своята свещена роль. Вторя отдѣлъ (класъ) — това сжщо за привилигированитѣ класи настава смърть. Вѣкове се минаха отъ тогава, борбитѣ ту се засилваха, ту отслабваха и въ края на краищата пакъ народа оставаше побѣденъ. Това е за туй, че развитието на формитѣ на обществения животъ още не бѣ стигнало оная точка, отъ която ще се опрѣдѣли постепеното засилване на Демоса.

Но . . . отлѣтяха безвъзвратно онния блаженни врѣмена, когато измъчения робъ, работникъ — народа — охраняваше тунеядци, безъ да може да си облекчи положението. Днесъ новитѣ врѣмена друга пѣсень пѣятъ. Демократизма на много мѣста, въ много обществени слоеве е проникналъ и все повече и повече завладява положението. Суетна е всѣка грижа за убиването на тоя спаситель на трудящитѣ хора. Господарската власть, що се изразява чрѣзъ държавната сила чувства се разклатена въ дъното на самата си основа. Бучи подземния волканъ, срѣщу който само политическитѣ демагози, като си въобразяватъ че по тѣхенъ капризъ и слънцето би прѣстанало да грѣе. Ний сме очевидци на частични движения изъ народнитѣ маси, които движения нѣма да закъснѣятъ да се разразятъ въ стихийна форма слѣдъ всеобщо съзнание правотата и силата на своитѣ идеали. Едно такова частично движение, най-крупно въ нашия животъ е акцията на българскитѣ желѣзничари. Отъ три години насамъ тѣ водятъ война съ държавата за подобрѣние на живота си. Отъ три години наредъ тѣхъ залъгватъ всевъзможни шарлатани, които се подвизаватъ и единъ други смѣняватъ на политическото поприще. Ч[illegible] желѣзничаритѣ

чаритѣ сж несполучливи. Всѣки на мѣстото на Такева ще постжпи както постжпва послѣдния, защото той е служитель на интереситѣ на държавата. Не трѣбва да се вижда никому чудно че единъ бившъ народнякъ, послѣ републиканецъ, послѣ демократъ, а най-послѣ вѣренъ служитель на короната не върши туй, което е казвалъ нѣкога. Кой е този държавенъ мжжъ, който върши туй, което говори? Такива глупци слава Богу още не сж се раждали и нѣма да се родятъ. Напротивъ, политическата мждрость на единъ държавникъ му налага всички свойства на искустенъ шарлатанинъ. Ако Такевъ бѣ станалъ легендаренъ агентъ на демократизма въ първитѣ дни отъ влизането му въ днешния кабинетъ, това бѣ за туй, че той твърдѣ ясно познаваше положението си и лековѣрието на масата. Кой не е лъгалъ нашия народъ безъ успѣхъ, та и Такевъ да не сполучи да го изиграе? Едно нѣщо желаемъ да наумимъ на българскитѣ желѣзничари. Не само когато пострада нѣкой отъ влиятелнитѣ въ организацията имъ членъ да издаватъ позивъ и канятъ другаритѣ си къмъ протестъ, но и когато и послѣдния по чинъ тѣхенъ другарь, послѣдния кантонеръ бжде онеправданъ, или несправедливо наказанъ, да притендиратъ, както притендиратъ и при случаи, когато пострадва другъ повисоко поставенъ членъ на организацията. На ли утрѣ при една всеобща стачка наредъ съ по високитѣ чиновници ще се изправятъ рамо до рамо и послѣднитѣ бѣдняци кантонери, стрѣлочници и др.? Прѣдставете си, кантонеритѣ отъ толкова години наредъ служатъ, безъ да

ичко е тъй акуратно прѣтег ло, прѣсмѣтнато и всѣкакъ »ана ирано“... Да не се смущаваме, когато тѣ произнасятъ любимата дума — „сантименталность“!

Какво общо има между насъ и тѣхъ? Самодоволни, невъзмутимоспокойни, прилично минаватъ тѣ мимо, отговоряйки съ снисходителна усмивка на всѣкой порив на нашето сърдце, на най-добритѣ стремежи на нашата душа

Ний не вървимъ по сжщия пжть — вървете си! Ний сме чужди единъ за другъ.

Наблизо до всѣкиго отъ насъ е мнозинството, което прати послѣдни сили въ тежката жизнена борба. И какъ често тѣ рѣзко прѣкъсватъ това си непосилно съревнование!

Съединението прави силата! Да разберемъ и да намалимъ страданията на измжчената душа на брата си, да му помогнемъ въ мжчното положение, да облегчимъ тяжестьта, която му се падна въ живота — може ли да има нѣщо по-високо отъ това? Повече чувства, по-вече сърдце — и вѣчно страдалческиятъ взоръ ще блесне съ непознатото му до сега щастие; не единъ тежъкъ животъ ще стане свѣтълъ и добъръ, безъ сълзи и тежка мжка, безъ мрачни и мжчителни мисли; не една ржка тихо ще се отпусти въ порива на отчаянието, подигната за самоизтребление!..

И тогава само обикновенитѣ новогодни пожелания за „ново щастие“, които звучатъ тъй далнѣо, безсмислено, ще получатъ своята смисъль и значение. Щастието последнитѣ се отнасятъ до тѣхнитѣ частни, лични работи. Иначе не може да бжде, защото основитѣ на самия днешенъ обществен животъ налагатъ привилегиитѣ за едни и лишенията отъ самостоятелность за други Теоретицитѣ на живота по никой начинъ не сж способни да възприематъ за права една акция, която отрича привилегиитѣ и има тенденцията за тѣхното прѣмахване, за равноправность и еднаквость въ физическитѣ и духовнитѣ потрѣби на личностьта. Наистина, много случаи има, въ които се проявява отклонение отъ това общо за всички съврѣмени теоретици на живота положение, но тѣ се отнасятъ до частности, и то никакъ не отъ теоретически изводи, а отъ чувства на състрадания, или отъ нѣкаква смѣтка, споредъ която може да спечели похвала тукъ на земята или блаженство горѣ на небето. Обаче въ цѣлата си съвкупность възрѣнията на теоретицитѣ си оставатъ въ основитѣ непокжтнати — богатитѣ сж подкрѣпа на сиромаситѣ; безъ тѣхъ послѣднитѣ не биха могли да проживѣятъ. Такава е теорията на теоретицитѣ, които не подозиратъ и сѣнка отъ невѣрность въ това положение. Но слѣдъ редъ врѣмена на онеправдания се започна едно противоположно обществено течение, което отначало най ярко се прояви въ Стара Гърция прѣзъ врѣмето на Перикла Стига теглила, стига унижения; трѣбва най-послѣ и Демоса да заживѣе човѣшки. Плутократия, аристократия съ своя вѣренъ агентъ — държавата — се опълчи срѣщу народа за да го смаже, защото тамъ, кждѣто за народа се почва живота, крѣпнала, а недостатъчно закрѣпнала е защото е слабо съзнанието за солидарность и рѣшителность въ борбата. Тѣ още иматъ наивната вѣра да се надѣватъ на голи обѣщания. Обаче, когато всички се убѣдятъ, че само тѣхната сплотеность и неустрашимость ще имъ гарантиратъ успѣхи въ тѣхната акция, тѣ ще бждатъ побѣдители.

Какво собствено искатъ тѣзи хора?

Повече средства за прѣхрана и повече врѣме за почивка, за възобновение на физическитѣ си сили

Това сж искания, безъ реализирането мизерията не би се махнала. Да, искания основателни, справедливи безспорно, но днешното правителство не е толкова глупаво и не ще да бжде по-глупаво отъ всички онния правителства, които сж го прѣдшествували, та да удовлетвори подобни искания. Удовлетворението на подобни искания е крачка напрѣдъ къмъ по-нататъшни борби, а това вече отива и къмъ демократизиране на трудящия се обществен елементъ, което съ други думи казано, значи — да се даде просторъ за засилването на слабитѣ и за убиването на силнитѣ. Убиването на силнитѣ — това значи да се убие държавата. Ето защо нейнитѣ крѣпители, докато се чувстватъ подвластни на оная класа, отъ която изхождатъ и интереситѣ на която крѣпятъ и пазятъ, нѣма да направятъ никакви отстжпки. Днесъ желѣзничаритѣ издаватъ позивъ къмъ своитѣ другари по професия и ги канятъ на война. Канятъ ги, като за главенъ виновникъ сочатъ Михаилъ Такевъ, тѣхенъ върховенъ шефъ. Въ туй отношение желѣзни-

Притчи.

„Обстоятелството, че единъ човѣкъ притѣжава въ излишъкъ това отъ което се нуждае другъ, се явява като източникъ на прѣстжпността“.

Кр-нъ

Его какъ, съ нѣколко само думи, въ които се крие дълбоко съдържание, единъ руски „политически“ ни дава изчерпателно обяснение за причинитѣ, които пораждатъ всички обществени злини, подведени подъ общата формула „*Прѣстжпления*“. Най-голѣмото, въ сжщность най-обикновено прѣстжпление, което се явява като непосрѣдственъ резултатъ отъ тукъ, *е кражбата*. Тя бива два вида: законна и незаконна. Незаконната се прѣслѣдва отъ законитѣ и се наказва най-строго, понеже авторитѣ ѝ се смѣтатъ за най-голѣми врагове на обществото и неговия порядъкъ. Тѣжко на гладния, който слѣдъ като е опиталъ всички пжтища за да добие средства за прѣхрана и не успѣлъ, открадналъ за да се нахрани. Той веднага бива прикованъ на позорния стълбъ и всѣкой доволствующъ има право да го ругае и да се надсмива надъ неговата участъ. Това пъкъ създава озлобление у нещастника, който е дъмгосанъ отъ законитѣ, като прѣстжпникъ, — озлобление, което дѣйствително го прѣвръща въ врагъ на обществото и неговитѣ нарѣдби. Великия французски писатель Викторъ Хюго, въ своитѣ „Клетници“, най релефно истъква такъвъ субектъ въ лицето на своя сюжетъ — Жанъ-Вължанъ, който за кражба на единъ хлѣбъ, прѣзъ цѣлия си животъ билъ

принуденъ да живѣе подъ чуждо име и да влачи дамгата на правосѫдието. Другата пъкъ кражба — „законната“ се покровителствува и се насърдчава съ раздаването на разни награди, а авторитѣ ѝ се сочатъ като хора съ най-голѣма граждапска доблѣсть и като такива, съ извѣстна заслуга къмъ отечеството. Обаче има и другъ видъ кражба, за сѫществуването на която не знаятъ само глупцитѣ. Това е експлоатацията и ограбването на човѣшкия трудъ. Тази е най-грозната и сѫщеврѣмено най-улеснената кражба, която се извършва на всѣкадѣ: въ работилницата, въ канцеларията, въ търговската магазия, въ мрачнитѣ душни подземия, гдѣто страдатъ и загиватъ хиляди, хиляди човѣшки живота. И тя е позволена отъ законитѣ. Нѣщо повече. Създаватъ се такива прѣдназначението на които е да проституиратъ съзнанието на работника, да възпрѣтъ неговия устрѣмъ къмъ свободенъ и щастливъ животъ, да направятъ отъ него покоренъ и безропотенъ изпълнитель на господарската воля, която има за единъ единственъ инспираторъ, стрѣмежътъ къмъ трупане на все по-голѣми и по-голѣми богатства

Противъ втория и третия видъ кражба, трѣбва да се опълчи, съ всичкитѣ си сили, съзнателното общество, защото тѣ сѫ, които разнищватъ физическитѣ и материални сили на обществото, тѣ сѫ, които копаятъ гробъ на това общество

Първия видъ не е и не може да се нарече кражба, защото мотивитѣ, които сѫ некарали „крадеца“ да отнеме чуждия имотъ, не сѫ за да прибави той отнетото къмъ нѣкакво свое богатство, което той въ сѫщность не притежава, а за да задоволи една своя физическа нужда, за да запази своето сѫществуване. Биологическия законъ за самосъхранение, който е по-властенъ отъ всѣкакъвъ другъ писанъ законъ, му налага да извърши „прѣстѫпление то“. Ако нему обществото, по силата на неговия трудъ, би му прѣдоставило средства, съ които той да задоволява своитѣ най елементарни нужди, които му налага едно сносно човѣшко сѫществуване, той никога не би дръзналъ да нарушава обществения редъ, да изнасилва своята съвѣсть и да излага на края своя животъ. М.

ОТЗИВИ.

Новия общински заемъ.

Въ засѣданието си на 4 того Варненския общински съвѣтъ се занима изключително съ сключването новия общински заемъ. Извѣстно е може би, на повечето варненски граждани, че прѣди около 3 мѣсеца общинския съвѣтъ взема рѣшение за сключване единъ облигационенъ съ прѣмии заемъ отъ $4^1/_2$ милиона лева. Въ изпълнение на това рѣшение съ обсъждането на въпроса се занима една специална комисия, която обаче изтъкна неудобството на заемъ съ премии. Въ онзиденшното засѣдание на съвѣта общинския контрольорь излѣзна съ едни доклади до съвѣта, въ които описва финансовото положение на общината, стана явно, че общината може съ сигурность да издържи единъ новъ заемъ Общинскиятъ съвѣтъ се съобрази въ сѫщото врѣме съ неудобствата които се изтъкнаха съ премиранитѣ заеми и затова видоизмѣни първото си рѣшение като рѣши да се сключи единъ вътрѣшенъ заемъ отъ $5^1/_2$ милиона лв. облигационенъ безъ премии.

Главната нужда за която се сключва новия заемъ е урегулирването на града Ето вече водопроводитѣ се прокарватъ изъ града, идущата пролѣтъ ще се започне и канализацията а има неотворени още много улици прѣзъ които ще минаватъ канали. Регулирането на града е една такава належаща нужда че не би трѣбвало да се пропускатъ дяже и минутитѣ. Врѣме е еднъжъ за винаги да се оправи нашия градъ, като му се придаде модерна физономия, каквого му подобава. Бързината съ сключването на заема се налага още повече отъ обстоятелството, че колкото порано се урегулира града, толкова по-ефтино ще костува това урегулирване, защото отпослѣ оцѣнкитѣ, по които стават отчуждения ще се увеличатъ, а това ще костува твърдѣ скжпо на общината.

Проектираният заемъ се увеличи на $5^1/_2$ милиона лева, за да може съ него да се свърши и електрическото освѣтление на града; книжата и проектитѣ за което сѫ изработени. Часть отъ заема по всѣка вѣроятность ще се употрѣби въ създаване доходни мѣроприятия, та да може говара на община, създаденъ отъ лихвитѣ, да се намали

Отъ всичко узказано се вижда, че заема е не само добрѣ замисленъ, но и извънредно необходимъ. Той се налага прѣмного и никакъ да не се види чудно, че тъй

въ заемъ. За градъ като Варна заемитѣ винаги ще се налагатъ защото това го изисквать неговитѣ всестранни нужди и защото посрѣдствомъ тѣхъ ще се направи много нѣщо за града Заемитѣ ще създадатъ обаче за въ бждаще и голѣми приходи на общината, така че тѣ не сѫ тъй странни, както може да се помисли на първа ржка.

Новия заемъ трѣбва да бжде сключенъ часъ по скоро и безъ разлика на политически убѣждения той трѣбва да се възприеме, отъ всички граждани. Обстоятелството че той ще бжде сключенъ съ Българската Народна или Земледѣлческата Банка гарантиратъ на гражданитѣ отъ чистотата на сдѣлкат . Желателно е само да се бърза, за да може заема да бжде одобренъ отъ камарата въ тази му сесия.

Дневни новини

Отъ новата 1911 година нашия вѣстникъ стжпва въ своята седемгодишнина. Прѣзъ изминалитѣ шесть години, ний съ всички усилия, при едни твърдѣ трудни обстоятелства старахме се да наддѣлеемъ всичкитѣ морални и материални тяжести; сега когато отново се радваме, че достойно понесохме журналистическия си дългъ прѣзъ тая минала 1910 год. — бързаме да изкажемъ нашитѣ искрени благодарности на онія наши читатели, които съ своето внимание къмъ насъ подпомогнаха сѫществуването на вѣстника прѣзъ цѣлитѣ тия шесть години. Ний не сме жалили ни трудъ, ни врѣме за да задоволяваме читателитѣ си съ най-отбранъ материалъ и съ най-безпристрастенъ обзоръ по трѣтиранитѣ отъ насъ въпроси. Въ туй отношение нашия вѣстникъ може смѣло да се гордѣе.

Ний ще се стрѣмимъ да бждемъ и за напрѣдъ така полезни за обществото, както до сега,. като мислимъ, че и то ще даде своята подкрѣпа, както заслужаваме. Още веднъжъ благодаримъ на читателитѣ си.

Ученицитѣ на Марко Симеоновъ, като сѫ се убѣдили, че той безвъзвратно си е заминалъ отъ Варна почнаха единъ по единъ да излизатъ на лице. Извѣстния лицемерно скроменъ синъ на популярния въ града Кюркчи Ради, именуемъ Георги Кюркчи Радевъ, който, за да заблуди наивнитѣ още въ града граждани, не посещаваше нито кафене, нито бирария, за да затвърди у тѣхъ убѣждението, че той е най-прибранія синъ на Кюркчи Ради и най-сетнѣ по единъ нечуванъ до сега въ Варна начинъ да ги обере. Тоя »почтенъ« младъ търговецъ е отишелъ до тамъ, че съ свойственната на подобни типове алчность за злато и сребро, слѣдъ като е протарашувалъ разнитѣ банки и дружества въ градътъ, почналъ е по единъ майсторски начинъ да посяга и на спестенитѣ пари на посетителитѣ на кръчмата му. По тоя начинъ и съ пълномощното, което той вземалъ отъ баща си е сполучилъ отъ тукъ отъ тамъ да прибере почтенната сумица 350000 лева! И, когато този типиченъ измамникъ, е билъ исправенъ да отговаря прѣдъ сѫда за извършеното отъ него измамничество, безъ стидъ и гризение на съвѣстьта, казалъ е, че пострадалъ е пакъ той, защото даскала му Марко Симеоновъ ужъ му е билъ вземалъ 118000 лева. Мафиотитѣ, притиснати о стѣната взеха подъ редъ да излизатъ. Види се, че не сѫ само Марковци и Георгевци, които сѫ упражнявали това »завидно« занятие, понеже мафиотския чорапъ се вече расплита, варненци скоро ще чуятъ имената и на други сѫщо отъ тоя чешитъ. търговци. — Расправятъ нѣкои, които сѫ чули нѣщо разбира се, че »скромния« Георги Кюркчи Радевъ миналата година е ходилъ кждѣ Гърция, за да проучи условията за отваряне тамъ нѣкоя фабрика. Сигурно той тамъ въ нѣкое кредитно учреждение ще да е пласиралъ и часть отъ по »честенъ начинъ« добити капитали.

Отъ произволить и злоупотрѣбленията, каквито нѣкои отъ варненскитѣ, добришкитѣ и балчишки адвокати сѫ вършели спрямо свои клиенти, се оплакватъ мнозина граждани и земледѣлци. Ний канимъ онія граждани и земледѣлци, които иматъ работа съ адвокати прѣдварително да се споразумѣватъ съ тѣхъ за колкото лева ще защитаватъ дѣлата имъ, колко лева искатъ прѣдварително, та чакъ тогава да се пристжпва къмъ писменъ договоръ, за дасе избавятъ отъ неприятности на каквито могатъ да се натъкнатъ сами. Че подобни некрасиви работи се вършатъ отъ страна на нѣкой адвокати ни говори този фактъ: единъ адвокатъ, отъ Варна, който е билъ идеалистъ и иска да минава за честенъ и справедливъ адвокатъ безъ да прави некакъвъ пазарлъкъ съ клиента си, взема му 100 лева на дѣло, слѣдъ това дава изложение въ сѫда, отъ който иска да му се опдрдѣли възнаграждението. Ето отъ такива и други несправедливости нѣкои адвокати, въ кжсо врѣме сѫ успѣли да станатъ стопани на 40—50000 лева и продължаватъ по тоя начинъ да се хранятъ отъ чужди трудове.

Като опровержение написаното въ 46 брой на нашия вѣстникъ, въ 13 брой на в. „Народна сила“ е напечатанъ рапорта на гл. инженеръ по водопровода. Г-нъ Бончевъ въ рапорта си за авторъ за писаното подозира прѣдприемача по водопровода Г-нъ Благой Пейчевъ. Ний, обаче заявяваме, че Г-нъ Пейчевъ до сега не ни е давалъ никакви свѣдѣния за тия трѫби. Твърдението, на Г-на Бончева, че изпочупването на трѫбитѣ се дължи на лошия прѣвозъ, ни се вижда несъстоятелно, защото, ако изпочупването на трѫбитѣ бѣ резултатъ отъ лошъ прѣвозъ, тогава трѣбваше да се изпочупятъ и онія трѫби отъ 10 километра, които сѫ возени на по далечно растояние и на много по лошъ пжть. Но може ли Г-нъ Бончевъ да ни каже защо сѫ пукатъ трѫбитѣ марката съ инициалитѣ „П. Б.“, които означавали „Петръ Бончевъ“ трѫбитѣ приети отъ инженеритѣ Кжрджиевъ и х. Стояновъ защо се пепукатъ? Ами вѣрно ли е, че между доставенитѣ трѣби е имало и такива, които неотговаряли на поемнитѣ условия за доставката на сѫщитѣ т. е. по тънкитѣ. Ний имаме свѣдѣния, че и между приетитѣ “испитани на 20—25 атмосфери“ е имало пукнати трѫби, които сѫ биле бракувани отъ прѣдприемача още прѣди да бждатъ носени нѣкждѣ. На това какво ще каже Г-нъ Бончевъ?

Откриването юнашкия салонъ. Тази нова година юнацитѣ бѣха честити да посрѣщнатъ подъ своя покривъ традиционната си новогодишна вечеринка която тѣ дадоха въ новопостроения си салонъ при стеченето на маса публика. Въпрѣки недовършенитѣ въ салона работи, салона бѣ приятно декориранъ. При настжпването на новата година г. Д. Андрѣевъ прѣдсѣдателя на „Черноморски юнакъ“ привѣтствува публиката съ „Честита Нова Година“ и откри салона съ кратка подходяща рѣчь, която се посрѣщна съ оживени акламации.

Ний отъ своя страна честитимъ на юнацитѣ откриването на салона и пожелаваме имъ въ него плодотворна дѣйность.

Нѣкои заинтересовани граждани, като главенъ виновникъ за днешното нерозово положение на дружество »Звѣзда«, сочатъ директора на Бълг. Народна Банка Юруковъ. Ако той е билъ човѣкъ малко по-прѣдвидливъ и се е въздържалъ да отпуща тъй лесно суми отъ народнитѣ пари, можеше да се случи туй още прѣди една година, когато отъ цѣлия капиталъ отъ 300000 лева щѣше да бжде изеденъ само половината, а не цѣлия, както е сега. Сочатъ го още за виновенъ въ това, че той на нѣколко дружества е отпустналъ кооперативенъ заемъ отъ по 60.000 лева. Най-сетнѣ, прѣди Юруковъ да отпусне какви и да е суми на друж. »Звѣзда« трѣбваше чрѣзъ една ревизия, да знае истинското положение на »Звѣзда« и съ това щѣше да избави банки, дружества и граждани отъ тая беля, която М. Симеоновъ имъ донесе. Ето защо централната власть на Българската Народна Банка за последвалитѣ отъ бъркотинтѣ въ др. »Звѣзда« загуби трѣбва да държи отговоренъ Юрукова.

Прѣди два мѣсеца още, казватъ, че единъ отъ първитѣ ученици на прочутия вече Марко Симеоновъ, е отчуждил всичкитѣ си движими и недвижими имоти, за да избѣгне види се отъ сждебно-испълнителната власть. Сжщия тоя господинъ, чули сме да казватъ, че е длъжалъ една крупна сума на разни дружества, банки и др. граждани.. Понеже той, както казахме, е ученикъ на модерния обирачъ Симеоновъ, то затова поканваме прокурорството по-скоро да распореди да се издири и този обирачъ да се тикне въ дранголника, за да се даде да разбере както той тъй и неговитѣ аркадаши, че България не е страна кждѣто кой какъ завърне може да обира хората.

Нова търговска фирма. Членоветѣ отъ досегашната фирма Кирчевъ, Радевъ & Н. Велчевъ и Георги К. Бъковъ въ Варна, съобщаватъ на всички свои клиенти, че на I/XII 910 год. основали събирателно дружество подъ фирмата Кирчевъ и Бъковъ съ седалище въ гр. Варна, която вече е била заригистрована въ търговскитѣ регистри на Варненския Окр. Сждъ подъ № 545 отъ 10/XII 910 год., че купили желѣзарската фабрика Албрехтъ & Илиевъ Варна, която сегд уреждатъ и въ скоро врѣме ще почнатъ да произвеждатъ: кофи, лопати, вили, бодлива телъ и др. желѣзни, телени и тенекиени издѣлия и ще пустнатъ въ продажба.

Отъ Петко Кирчевъ и Георги Бъковъ ще се управлява фирмата заедно и по отдѣлно отъ подписитѣ на които бѣлѣжка оная, които се интересуватъ. Петко Кирчевъ и Георги К. Бъковъ ще подписватъ: Кирчевъ & Бъковъ.

Между търговцитѣ отъ варненската пияца отъ миналата година до день днешенъ владѣе голѣма уплаха, па и мнозина отъ гражданитѣ тукъ, които не се занимаватъ специално съ нѣкаква търговия, сѫ се твърдѣ много уплашили отъ умишленитѣ фалити, които напослѣдъкъ зачестиха. Тоя страхъ между еднитѣ и другитѣ е естественно послѣдствие отъ онова, що се върши отъ хората, които крадешкомъ сѫ се вмъкнали въ търговската срѣда съ единственото пъкленно намерение да забогатяватъ по нелегаленъ пжть, а съ това да подкопаятъ условията за сдобиване по най лесенъ начинъ съ кредитъ.

Обявени въ несъстоятелность. Варненската пияца продължава да дава

своитѣ жертви отъ търговската срѣда, поради паричната криза, която още миналата година бѣ я силно раздрусилъ: Варненския Окржженъ Сждъ тия дни е обявилъ въ несъстоятелность Мария Н. Пиваровичъ, обирача Г. Кюркчи Радевъ и Станка Спасова шапкарски магазинъ. На тая криза, обаче, падали ще бждатъ поелѣдни жертви тия нещастници само.

На 6 того бѣха поканени акционеритѣ на дружество »Звѣзда« за да имъ се опише несносното положение на дружеството. Акционеритѣ като узнали положението на дружеството, че е непоправимо, поискали да се обяви въ несъстоятелность. Съ обявяването дружеството »Звѣзда« въ несъстоятелность, също и съ обирача Георги Кюркчи Радевъ, ний ще бждемъ свидѣтели още на 4—5 фирми, които ще се обявятъ въ несъстоятелность и ще донесътъ голѣмъ крахъ въ търговската пяца. Ето това е то, Варненската пяца!

Затворена дрогерия. Затворена е за 2 мѣсеци, считано отъ 25 Декемврий 1910 год. дрогерията на тукашния дрогеристъ Фр. Кюнстлеръ, за нарушения, констатирани въ врѣме на ревизиитѣ отъ санитарнитѣ власти.

Костиѣ на руския капитанъ отъ 1828 г. Научаваме се, че тукашния руски консулъ се отнесълъ до прѣдседателя на археологическото дружество съ молба да бждатъ погребени останкитѣ на капитана, за които съобщихме въ миналия брой на нашия вѣстникъ, Дружеството прибрало останкитѣ въ музея. Капитанинътъ билъ отъ десетия полкъ (Могилевски или Витебски) и е загиналъ при тримѣсечната обсада на нашия градъ въ 1828 год

Единъ нашъ дописникъ отъ село Тестеджий Правадийско, ни пише, че той като новъ житель при гара Синдѣлъ, чулъ отъ населението тамъ, че кринитѣ на търговцитѣ, поради липса на контролъ отъ надлежната власть, сж биле по голѣми. При провѣрката, обаче, станала по негова инициатива, отъ властьта се е указало, че само една отъ кринитѣ на Димитръ Драгановъ е била по голѣма съ ½ килограмъ която е била и конфискувана, а останалитѣ сж се оказали съ по 30-50 грама по малки.

Отъ Варненскитѣ гимназияли учители никой не е повишенъ срѣщу новата година, макаръ и да има мнозина, които сж си изслужили напълно петилѣтието. Повишенъ е само окржния училищенъ инспекторъ, който нѣма още 6 мѣсеца прослужени въ новата си инспекторска длъжность. Управия!..

Обущарско Търговско Акционерно Д-во „ТРУДЪ“ — Варна.

Покана

На основание чл. 8 отъ устава на дружеството, поканватъ се Г-да акционеритѣ да присжтствуватъ на редовно годишно събрание, което ще се състои на 30-й Януарий т. г. въ 9½ часа прѣди пладнѣ въ домътъ на Никифоръ Гиневъ улица „Македонска“ № 21.

Дневенъ редъ:

1) Изибирание бюро съгласно чл. 11 отъ устава;
2) Докладъ на Управителния и Провѣрителния съвѣти:
3) Удобрение на годишнитѣ смѣтки за 1910 год. и освобождаване отъ отговорность Управителния и Провѣрителния съвѣти:
4) Гласуване бюджетъ за 1911 година.
5) Измѣнение на устава.
6)Избирание на Управителенъ и Провѣрителенъ съвѣти съгласно новия уставъ.

За право участие въ събранието, съгласно чл. 7 отъ устава, акциитѣ ще се депозиратъ въ дружественната кантора и Земледѣлческата Банка за смѣтка на депозантитѣ, отъ които ще се състави списъкъ на акционеритѣ.

Децозиранието на акциитѣ ще трае до 29-й Януарий т. г. включително.

Варна, 2 Януарий 1911 год.

Отъ Управителния Съвѣтъ.

БАЛАНСЪ

	Активъ				Пасивъ		
1	Стоки		55615	35	1 Капиталъ	70000	
2	Движими и недвиж. и за експлоатация имоти:				2 Запасонъ капиталъ	42112	80
	а) Мебели безъ стойность				3 Кредитори	123651	35
	б) Недвижими имоти лв.	31267·10			4 Лихви и комисиони за 1911 год.	7187	
	в) За експлоатация имоти	5000·—	36267	10	5 Депозитори	17100	
3	Цѣни книжа		10048	80	6 Тантиеми	921	08
4	Портфейлъ		139690	90	7 Дивидендъ за 1908 год.	48	
5	Гаранции		17100	—	8 Дивидендъ „ 1909 „	21	
6	Каса		9319	08	9 Дивидендъ „ 1910 „	7000	
			268041	23		268041	23

ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ

От 1-й Януарий до 31-й Декемврий 1910 година

	Да Дава				Да Зема		
1	Общи разноски		7728	30	1 Печалба отъ стоки	33725	93
2	Лихви и комисиони за 1911 год.		7187		2 „ „ дивидендъ	48	—
3	Запасенъ капиталъ						
	а) Съгласно устава	1364·55					
	в) „ рѣш. на съвѣтитѣ	461·30	1825	85			
4	Длъжници (батаци)		9111	70			
5	Тантиеми		921	08			
6	Дивидендъ за 1910 год.		7000	—			
			33773	93		33773	93

Варна, 31-й Декемврий 1910 година.

Дѣловодитель: **Петко Т. Баевъ.**

Докладъ

Подписаний Провѣрителенъ Съвѣтъ на Обущарското Търговско Акц. Д-во Трудъ — Варна, като намѣрихме и годишния балансъ и смѣтка за загуби и печалби редовни съставени напълно споредъ дружественитѣ книжа, молимъ удобрението имъ отъ редовното годишно събрание и освобождаване отъ отгогорность Управителния Съвѣтъ. При това долагаме, че дружеството за текущата 1910 год., слѣдъ като очисти съмнителнитѣ си вземанки, провѣри самата наличность на стокитѣ въ дружеството и ги оцѣни по-най-ниската фабрична продаждна цѣна като негоднитѣ стоки обезцѣни напълно и очисти всичкитѣ си разноски; то отдѣли за запасенъ капиталъ съгласно устава 1364·55 лв. и съгласно рѣшенията на съвѣтитѣ 461·30 всичко лв. 1825·85 и остави да раздаде за дивидендъ зл. лв. 7000 на капиталъ 70,000 лв. т. е по 5 лева на акция отъ по 50 зл. лв. номинални или 10%.

Варна, 31-й Декемврий 1910 год.

Провярителенъ Съвѣтъ: *М. Ковачевъ, Ст. Теневъ, Хр. Кирчевъ*

III Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 5.

Въ додълнение на обявлението се публикувано въ „Държавний вѣстникъ“ брой 282 обявявамъ че публично ще продавамъ недвижимитѣ имоти на Димо Тодоровъ отъ с. Галата, продажбата и начената на 24 Декемврий 1910 год. и ще продължава до 24 Януарий 1911 год. съ правонаддаване въ 24 часа 5% а именно:

1) Двѣ кжщи подъ единъ покривъ съ по 2 стаи и една постройка за кафене отъ които едната покрита съ керемиди а другата съ слама, находящи се въ с. Галата, съ дворъ около 2 декара 5 ара при съсѣди: Иванъ Върбановъ, Стаматъ Алексевъ, Ташко Ивановъ и отъ три страни пжть, оцѣнена 1500 лв.

2) Нива 1 дек. 2 ара, мѣстн. Каинъ гечиди, при съсѣди: отъ четире страни транакъ, оцѣнена 24 л.

3) Нива, 6 декара 3 ара, мѣстността „Тавшанлжкъ“, при съсѣди: Н-цитѣ на Енкибаръ Заронянъ, Ив Райковъ и пжть оцѣнена 70 лв.

4) Нива, 2 декара мѣстн. „Тавшанлжкъ, при съсѣди: С. Добревъ, Х. Халиловъ, М. Еминовъ, пжть оцѣнена 40 лева.

5) Нива, 2 декара, сжщата мѣстность при съсѣди: П. Ивановъ, А. Бекировъ, гора, оцѣнена 40 л.

6) Нива, 7 дек. мѣстн. „Кошиджикавакъ“, при съсѣди: С. Добренъ, гора и пжть, оцѣнена 140 лв.

7) Нива, 4 дек. 7 ара, мѣстн. „Фигосъ“, Илия Мухлевъ, . М. Мехмедовъ, отъ 2 страни М. Ахмедовъ, оцѣнена 94 лв.

8) Нива, 7 дек. 1 аръ, мѣстността „Суванлъкъ“, при съсѣди: Ст. Захариевъ пжть и А. Бекировъ, оцѣн. 142 л.

9) Нива 17 дек. мѣстността „Бѣла пръсть“ при съсѣди: Дживрие Хасанова отъ двѣ страни дере и гора, оцѣнена 340 л.

10) Нива 6 дек. 5 ара мѣстн. Аркудусъ, при съсѣди: С. Мехмедовъ отъ двѣ страни Дим. Ивановъ и М. Минасянъ оцѣнена 130 л.

11) Нива, 11 дек. мѣстн. „Мемишона“, при съсѣди: М. х. Мехмедовъ М. Антевъ, И. Стояновъ и А. Еминовъ, оцѣнена 220 лв.

12) Нива, 16 дек. мѣстн. „Токатъ янж“, съсѣди: А. Бекировъ, Енкибаръ, дере и З. Стояновъ, оцѣнена 320 л.

13) Нива, 12 дек. мѣстн. „Орта бурунъ“ при съсѣди: Н. Петковъ, Енкибаръ Заронянъ, А. Махмудовъ и А. Бекировъ, оцѣн. 240 лв.

14) Нива, 4 дек., мѣстн. „Зеле буджа“, съсѣди: Енкибаръ Заронянъ, М. Ибрямовъ, оцѣнена 80 л.

15 Нива, 3 дек. мѣстн. »Зеле-буджа« съсѣди: Ив. Райковъ, Н. Атанасовъ, оцѣнена 60 л.

16) Нива, 15 дек. мѣстн. „Армуглукъ“ съсѣди: пжть, Енкибаръ Заронянъ, х. Мехмедъ и гора оцѣнена 300 лв.

17) Нива, 7 дек. 8 ара, мѣстността „Фжнджклжкъ», при съсѣди: П. Киряковъ, гора и Дере, оцѣнена 156 л.

18) Нива, 6 дек. мѣстн. сжща, съсѣди: Г. Русевъ, Али Бекировъ и пжть оцѣнена 120 л.

19) Нива, 5 дек. 6 ара, мѣстн. »Куле тепе» и съсѣди: А. Яньовъ, М. М. Ахмедовъ и пжть, оцѣн. 112 лв.

20) Лозе, 4 дек. мѣстн. »Нови лозя« съсѣди: М. Афузовъ, П. Ивановъ. К Панайотовъ, Д. Хюсеиновъ. оцѣн. 200 л.

21) Лозе, 4·4 ара, мѣстн. сжща, съсѣди: Али Махмудовъ, Яшаръ и Д. Ризовъ, оцѣн. 280 л.

Всички въ землището на с. Галата.

Наддаването ще почне съ 10% намаление за непокрититѣ стежания и 20% за покрититѣ.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

III Сждебенъ приставъ: А. Г. Христовъ.

II Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4.

Въ допълнение обявлението си подъ № 1484 публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ брой № 284 отъ 29 XII м.г. извѣстявамъ на интересующитѣ се, че продажбата на кжщата, построена върху около 48 кв. метра отъ камено-тухленъ материялъ покрита съ марсилски керемиди, състояще се отъ двѣ стаи и салонъ; а подъ тѣхъ изба, а на тѣхъ отгорѣ таванлъкъ отъ двѣ малки стаи и салонъ при нея прилѣпена пристройка върху около 42 ко. м. отъ сжщия материалъ и покривъ, състояща се долѣ отъ двѣ стаи а горѣ отъ една стая и въ него отдѣлна постройка върху около 12 кв. метра отъ смѣсенъ материялъ покрита съ марсилски керемиди, състояща се отъ едно отдѣление служаща за перална. Цѣлото пространство, което заематъ постройкитѣ и двора е около 180 кв. метра. Находяще се въ Варна II участъкъ, улица „Царь Борисъ“ № 889/86/48 при съсѣди: Атанасъ Желевъ Наслѣдницитѣ на Димитръ Саваджикъ, Дончо Анковъ, Лафорета Янева и ул. „Царь Борисъ“, е почната на 30 Декемврий 1910 г. и ще продължава до 29 Януарий 1911 год. 5 часа вечерьта и съ правонаддаване въ 24 часа 5%.

Горния имотъ е собственъ на Симеонъ Ивановъ — Варна продава се за дълга му къмъ Банка „Напрѣдъкъ“ Варна.

Първа цѣна 21000 лева съ намаление 20%.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 3 Януарий 1911 г.

I за II Сжд. Приставъ: Хр. Бакаловъ.

III Варненски Сждебенъ Приставъ

ОБЯВЛЕНИЕ № 4

Въ допълнение обявлението си публикувано въ „Държавенъ Вѣстникъ“ бр. 282, обявявамъ че продажбата, на недвижимитѣ имоти на Хр. Антоновъ, отъ с. Галата, е начената на 24 Декемврий и ще продължава до 24 Януарий 1911 год., а именно:

1) Нива, 6 дек. 5 ара, мѣстноститѣта „Бешъ тепе“, при съсѣди: Дим. Георгиевъ, тепе и Хр. Антоновъ, оцѣнена 130 лв.

2) Нива 6 декара 1 аръ, мѣстността „Суватлъкъ“, при съсѣди: Ташко Ивановъ, пжть, долъ и Донка Стоянова, оцѣнена 122 лв.

3) Нива, 5 декара, мѣстн. „Мемишона“ при съсѣди: Георги Русевъ, Еремия Петровъ, Стаматъ Алексиевъ, пжть оцѣнена 200 лв.

4) Нива 9 декара 2 ара, мѣстността „Суютчикъ“, при съсѣди: Димо Тодоровъ, Михалъ Ставревъ, Иванъ Николовъ и Ташко Ивановъ, оцѣнена 368 лева.

5) Ниаа 9 декара 5 ара, мѣстността „Ташъ тепе“, при съсѣди: Янчо Ивановъ, Стоянъ Бошковъ, Иванъ Николовъ и Георги Яневъ, оцѣнена 950 л.

6) Нива, 26 дек. 5 ара, мѣстн. „Куру Кокарджа“, при съсѣди: Желѣзъ Абажиевъ, Керана Ил. Мухлева, Слави Желевъ, пжть, оцѣнена 520 лв.

Всички въ землището на с. Галата.

Наддаването ще почне съ 10% намаление отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книжата по продажбата и да наддаватъ всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

III Сжд. Приставъ: А. Г. Христовъ.

Търси се II писаръ за Бѣлевското селско общ. управление. Желающитѣ да се отнесътъ до сжщата община.